

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník XIII Číslo 3

Nepredajné

Jún 2011

STÁLE AKTUÁLNEJŠIA OTÁZKA

Keď sa pýtali Dalailámu, čo ho na ľudstve/ľudskosti najviac prekvapuje, odpovedal:

"Ľudia. Pretože obetujú zdravie, aby zarobili peniaze; potom obetujú peniaze, aby znovu získali zdravie; potom sa tak znepokojujú budúcnosťou, že si neužívajú prítomnosť, a... tak nežijú ani v prítomnosti ani v budúcnosti.

A žijú tak, akoby nikdy nemali zomrieť, a potom zomrú bez toho, aby predtým žili."

Je to tvrdé a je škoda, že je to pravda. Koľkokrát človek prechádza okolo krásnych víl, toľkokrát mu musí prísť na um: je za tou až závišť vzbudzujúcou krásou šťastie? Úspešná právnička s domom asi pre štyri rodiny povedala: „V stredu poobede nerobím, všetci si museli zvyknúť na to, že v ten deň sa venujem deťom.“ Zabudla som zatvoriť ústa, čo si ona vysvetlila po svojom a so zle skrývaným posmechom v očiach sa otočila odo mňa ako od hlupane, ktorá nevie nič o dnešnom modernom živote. Odvtedy reagujem skôr na záujem o rozhovor s opilcom, ktorý si ide zahnať bolesť zuba borovičkou alebo ženou, ktorá v šatovej zástere ide do dediny – je tam predsa doma – a konštatuje, že zase zabudla to tretie, čo chcela kúpiť. Je to také „ľudské“. Ten prvý sa pri zmienke o

zubárovi vyhovorí, že sa ho bojí (aj keď je to len veľmi malá časť pravdy, lebo konštatuje, že ho už bolia boky od ležania a je starý – má už 64 rokov!). Ešteže trpí, inak by to bolo celé o ničom. A tá druhá pokračuje v ceste a dúfa, že jej to tam, keď to zbadá, príde na rozum. Primitívne problémy? Nuž, aké má, takými žije. Ale žije.

Ešte šťastie, že to tvrdé konštatovanie na začiatku predsa len nie je u každého pravdou. Koľkokrát som stretla celú rodinu, ako sa spolu ide na bicykloch previezť len tak – aby boli spolu a pritom zároveň vyvíjajú fyzickú aktivitu, takú potrebnú v dnešnom počítačovom svete!

A pritom zatiaľ možno ide v televízii seriál a „chúďatká“ deti potom nevedia zaujať stanovisko k tomu, ako sa zachovala Šeherezáda. Strašné! Ale vedia, či na poli, okolo ktorého šli, rastie obilie, alebo je tam repka. Vedia, že im nad hlavami letel sokol alebo straka a zopár vrabcov. A cestou im vietor vial do tváre a to bolo také príjemné! Celé toto rozprávanie je veľmi zjednodušené, veď život je dnes objektívne a bez našej viny (?) oveľa zložitejší. Napriek tomu závisí od nás, nakoľko si to necháme vojsť pod kožu.

Antónia Sigetová

Dobrovoľníctvo znamená...

Možno ste aj vy videli prednedávnom v televízii odvysielaný film Zabudnite na Mozarta. Jeho osud a koniec v spoločnom hrobe napriek zázračnému hudobnému nadaniu bol tvrdým pravdivým príkladom o človeku. Stále ide s nami závišť, intrigy, snaha vyniknúť aj za cenu krádeže duchovného bohatstva... A on napriek tomu tvoril, hoci videl, aká svorka ho obklopuje. Mal talent a vnútorný dar uplatniť ho aj napriek neuznaniu. Koľko orchestrov, manažérov hudobných telies, výrobcov nosičov s jeho hudbou z neho ešte stále žije! Bol dobrovoľníkom, ktorý svoje schopnosti vedel dávať aj zadarmo, hoci s polenami pod nohami.

To je dobrovoľníctvo. Urobiť niečo a nečakať za to nič. Dokonca urobiť a nekritizovať, že to si tamtí nesplnili svoju povinnosť. Celá dedina je NAŠA. My po nej chodíme, nám slúžia jej cesty, trávniky, jej priestranstvá sú naším životným prostredím. Vieme, že mnoho ľudí kla-

me, prisvojuje si to, čo im nepatrí, okráda štát, podvodne získava majetky, v obecnom rámci povedzme nechodí na aktivačné práce a keď chodí, tak robí zle a málo. Ale – pomôže to, keď sa postavíme na ulicu a rozčuľujeme sa nad tým? Samozrejme nechcem, aby sme to začali chváliť.

Neviem, kto vymyslel rok dobrovoľníctva, ale mal pravdu. Len vtedy bude všetko urobené, keď to niekto urobí. Lebo stáť a kritizovať je to isté, ako stáť s lopatou opretou pod bradou. Ani vtedy sa nič netvorí, ani vtedy. Dar- mo pasieme očami po krásnych rakúskych dedinách. Žeby boli také krásne samy od seba? Bez roboty? Plné okná kvetov chcú intenzívnu opateru. Čistúcký dvor chce neustále sa oň starať.

A tak - trochu u seba, trochu pred sebou, trochu za sebou a trochu aj inde, kde zatiaľ nemáme také dokonalé služby, ktoré by to urobili.

-st-

Z ROKOVANIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Dňa 15.4.2011 sa konalo zasadnutie Obecného zastupiteľstva v kultúrnom dome v Radošine, ktoré otvorila starostka obce JUDr. Marta Kolková. Privítala prítomných poslancov a občanov a predložila návrh programu, ktorý bol schválený. O svojej činnosti informovali aj ekonomická komisia a komisia životného prostredia.

Správu o činnosti komisie životného prostredia, ktorá rokovala 7.4.2011 podali p. Kučera a Ing. Hauptvogel, PhD. Počas správy o činnosti prebehla aj živá diskusia medzi poslancami OcZ a prítomnými občanmi hlavne v otázkach týkajúcich sa zberného dvora.

Ing. Hauptvogel, PhD. a p. Kučera navrhujú odkúpiť pozemky pri ČOV na Nitrianskej ulici a vybudovať na nich zberný dvor. Starostka obce JUDr. Kolková informovala, že rokovala s predsedom „PD Radošinka“ p. Miškolcim o dlhodobom prenájme prípadne odkúpení pozemkov od „PD Radošinka“ na zriadenie zberného dvora v ich areáli. Ing. Matejovič navrhol rokovať so Železnicami SR o odkúpení pozemkov a zriadiť zberný dvor na Nádražnej ulici, aby to bolo v centre obce a občania by nemali ďaleko voziť separované zložky odpadu.

P. Lisová sa informovala o zbere skla, kde sa nachádzajú zberné nádoby a kedy bude vyhlásený v obci zber skla. Odpovedala jej starostka obce, že zberné nádoby sú na dvore obecného úradu a počas pracovného dňa a pri väčšom množstve, po dohode so zamestnancami, aj v sobotu môžu občania vyseparované sklo priniesť.

Predmetom rokovania komisie boli ďalej otázky týkajúce sa dokončenia kanalizácie na Družstevnej ulici, ktorá sa bude riešiť rokovaním so ZSVAK Nitra, ďalej odvod dažďovej vody z kostola, ktorý sa bude riešiť po ukončení revitalizácie centra obce. Na Piešťanskej ulici sa sťažujú občania, že z pozemku Ing. Machoviča vyteká odpadová voda – poslanci navrhli vyzvať Ing. Machoviča na vyriešenie uvedenej situácie a napojenie sa jeho nehnuteľností na kanalizáciu.

Dňa 11.4.2011 komisia urobila obhliadku pri nehnutelnosti Ing. Svrčka na Mierovej ulici, ktorému pri dažďoch voda z ulice tečie na jeho pozemok a žiada o vyriešenie uvedenej situácie. Po prednesení uvedeného bodu sa strhla kritika prítomných občanov, že obyvatelia Mierovej ulice majú pred domami vybudované parkoviská. Kanály, ktoré slúžili na odvod vody z ulice, zrušili, preto si majú tento problém vyriešiť na vlastné náklady a obnoviť zasypaný kanál.

Na kritiku občanov, prečo pri pohostinstve Pohoda pravidelne podpaľujú kontajner, odpovedala starostka obce, že uvedenú situáciu už riešila s p. Masrnom, ktorý sľúbil, že sa to už nebude opakovať. Komisia ďalej informovala o nevyhnutnosti oplotiť multifunkčné ihrisko do výšky 4 m a vybudovať k nemu prístupový chodník.

Ing. Blažej Rolínek informoval o činnosti ekonomickej komisie: Prenájom kultúrneho domu navrhuje ekonomická komisia vzhľadom k podaným projektom na jeho opravy riešiť zatiaľ individuálne. Informoval o nevyhnutnosti čerpania investičného úveru na dofinancovanie revitalizácie centra a Hečkovej ulice, ktorej oprava sa robila ešte v roku 2010, a ešte stále nie je dofinancovaná. Z dôvodu výpovede poisťných zmlúv zo strany obce poisťovní UNI-QUA navrhuje dať vypracovať ponuky na poistenie budov vo vlastníctve obce viacerým poisťovňami a vybrať z nich najvýhodnejšiu ponuku.

Starostka informovala o upratovaní verejných priestorov v pondelok 18.4.2011 a žiadala o zapojenie sa všetkých občanov. Pomoc pri upratovaní prisľúbil p. Dušan Gál, ktorý poskytne techniku a stroje, zároveň dal vyhotoviť tabule v spolupráci s Ing. Vierou Benedikovičovou s výzvou: „Nevyvážajte odpad do nášho katastra“, ktoré budú umiestnené pri každom vstupe do obce. Upratovania sa zúčastnia aj žiaci ZŠ s MŠ, futbalisti a dôchodcovia. V pondelok sa po obci rozmiestnili kontajnery, ktoré boli v utorok vyvezené.

Občania v diskusii žiadali o riešenie situácie okolo potoka, ktorý nikto nekosí, plávajú v ňom uhynuté sliepky a aj napriek tomu, že je v obci vybudovaná kanalizácia, občania tam vypúšťajú splašky z domácnosti a niektorí aj vyvážajú odpad a spaľujú ho tam.

Starostka bude kosenie a čistenie potoka riešiť s Povodím Váhu, pretože ide o ich pozemky. Pripojenie občanov na kanalizáciu sa bude kontrolovať, každý občan bude musieť zdokladovať, kde likviduje splašky, to znamená, či je pripojený na obecnú kanalizáciu, alebo si dáva splašky vyvážať fekálnym vozidlom.

Starostka ďalej informovala:

- o opravách v dome smútku v Radošine - o vybudovaní rozvodu vody, vymaľovaní a vyčistení priestorov,
- obecnú kroniku bude naďalej viesť Mgr. Gabriela Bahelková,
- určenie sobášiacich: JUDr. Marta Kolková, Mgr. Gabriela Bahelková, Ing. Pavol Hauptvogel, PhD.

V rámci diskusie p. Pupák navrhol z dôvodu ničenia ciest a chodníkov žiadať o parkovné od občanov, ktorí parkujú ťažké nákladné vozidlá a autobusy na uvedených komunikáciách, p. Sliško sa spýtal na objekty železníc, ktoré chátrajú a ohrozujú občanov pri silných vetroch.

Starostka na záver pozvala všetkých občanov na ďalšie zasadnutie obecného zastupiteľstva, ktoré sa bude konať 8. júna 2011 (v stredu) o 18. hodine v priestoroch Obecného úradu v Radošine.

Zo života našej školy

Posledný školský mesiac sa chýli ku koncu. Záver býva vždy hektický, a tak je tomu aj teraz. Všetky súťaže sú ukončené a naša škola sa ich zúčastnila neúrekom. Veľa mien by si zaslúžilo pozornosť. Mnohí žiaci sa zúčastnili súťaží, a aj keď nestáli na stupni víťazov, ceníme si ich aktivitu a snahu, ktorú vyvinuli na prípravu. Žiaci sa zapojili do geografickej, fyzikálnej, biologickej, matematickej olympiády. Zúčastnili sa aj na jazykových súťažiach, na spevackej, recitačnej a výtvarnej súťaži. O veľký úspech sa zaslúžili naše športovkyne - mladšie dievčatá, vo futbale, ktoré na majstrovstvách kraja získali druhé miesto. Za snahu budú úspešní žiaci ocenení na konci školského roka.

V máji zavítal do školy sokoliar zo Svätého Antona s havranom, sovami a sokolom. Pútavo rozprával deťom o živote vtákov a predviedol im zaujímavé ukážky. Deti sa dozvedeli informácie, o ktorých sa v knihe ťažko dočítajú a platí, že lepšie je raz vidieť ako dvakrát počuť.

V dňoch 16.-20. mája sa uskutočnil zber papiera. A ako to už posledné roky býva, nestačil jeden kontajner, ale museli sme objednať aj ďalší, ktorý sa tiež naplnil. Teší nás, že sa deti učia chrániť prírodu, šetriť lesy. Ak si tento pekný zvyk prenesú do života, bude to veľké plus pre lesy, prírodu a život na zemi. K najlepším zberateľom papiera patrili D. Lipár s 1076 kg, D. Vojtko s 900 kg a K. Schloser so 733 kg starého papiera. Ocenení budú všetci žiaci, ktorí priniesli nad 100 kg.

Hneď po Veľkej noci bola v škole hĺbková inšpekcia, ktorá preverovala všetko až po špendlíkovú hlavičku. Oceniť disciplínu v škole a prístup učiteľov k žiakom. Tiež vyučovacie hodiny mali podľa nich vysokú úroveň a ďalšie výsledky žiakov záležia len na prístupe žiakov k povinnostiam. V týchto dňoch majú žiaci za sebou školské výlety, na ktorých spoznávali krásy vlasti. Všetci sa tešia na prázdniny: dni plné slnka, oddychu, vody. Po práci má nasledovať oddych. A tak to platí aj v škole. G.b.

Deň matiek

Ösmy máj bol dňom, keď sme si pripomenuli tri významné sviatky: ukončenie druhej svetovej vojny, Svetový deň Červeného kríža a Červeného mesiaca a Deň matiek. Pri príležitosti Dňa matiek obecný úrad v spolupráci so ZŠ s MŠ pripravili sviatočné popoludnie pre všetky matky. V kinosále kultúrneho domu sa zišlo veľa našich občanov, ktorí si pozreli milý program v podaní našich detí. Deti recitovali, spievali a tancovali a hlavnou témou vystúpenia bola matka a rodina. A keďže žena a kvet sú pojmy, ktoré patria k sebe, každá matka bola pri odchode zo slávnosti obdarená pekným kvetom, ktorý jej bude krášiť prýbytok celé leto. G.b.

Vystúpenie ľudového súboru na oslavách Dňa matiek. Foto R. Erent

Aká má byť rodina (príspevok žiačky)

Každý človek si pod slovom rodina predstavuje niečo iné. Je to len pár ľudí, ktorí majú rovnakú krv a gény? Obyčajný zvyk, či len materiálne veci? Podľa mňa sa slovo rodina rovná slovu láska. Láska je potrebná pre šťastný a plnohodnotný život. Rodinu si človek nevyberá, niekedy hoci je dobrá, aj tak si ju človek neváži. Často si to uvedomíme, až keď o niekoho blízkeho prídeme. Ja som šťastná, lebo v našej rodine sú všetci zdraví a šťastní. Nie sme dokonalí, to vôbec nie, ale existuje vôbec dokonalosť? Mne stačí, že spolu držíme aj v ťažkých situáciách a máme sa radi. Nevieť si predstaviť svoj život bez mojej starostlivej maminy, pri ktorej musím byť desaťkrát za

deň. Bez ocina, ktorý by pre nás zniesol aj modré z neba. Bez sestry, ktorá ma naučila logike: Prečo? - Lebo som to povedala. A bez druhej sestry, ktorá mi dlho sľubuje, že ma zoberie na diskotéku. Oni sú to najdôležitejšie, čo v živote mám, aj keď im to nie vždy dávam najavo. Keď som bola malá a rozbila som si koleno, plakala som. Prišla mamina, pofúkala mi to a povedala, že je to dobré, už sme spolu. A ono to prestalo, už ma nič nebolelo. Bola som šťastná. Takéto spoločné chvíle by mali byť v každej rodine každý deň. Treba sa tešiť zo všetkého, čo zažijeme spolu, pretože aj v maličkostiach sú veľké veci.

N. Kačeriaková 9. roč.

JEDNA Z NÁS – PO ŠTYRIDSATJEDEN ROKOCH

Pracovať celý život u jedného zamestnávateľa a 35 rokov dokonca na jednom mieste sa dnes málokomu podarí. Podarilo sa to dlhoročnej vedúcej v potravinách Jednoty Helenke Grznárovej. Všetci sme ju brali ako inventár patriaci k tomuto obchodu a na jej klúd, vždy úsmev na tvári, či bol obchod plný zákazníkov alebo nie, nezabudneme tak rýchlo. Nedalo nám, aby sme sa nepokúsili rozlúštiť tajomstvo neustále dobrej nálady, ochoty, porozumenia pre každého zákazníka teraz, keď odchádza do dôchodku. Prinášame rozhovor s ňou.

Helenka, celé roky sme sa s tebou stretávali denne na tom istom mieste – v obchode s potravinami. Ako to vlastne bolo s твоjím zamestnaním?

Celý život som pracovala u jedného zamestnávateľa – v Jednote. Prvých päť-šesť rokov po vyučení som bola predavačkou na Bojne, odvtedy som bola stále na tom istom mieste v potravinách v Radošine. Pätnásť rokov ako predavačka s vedúcim Jankom Grežom a po jeho predčasnej smrti som sa stala vedúcou predajne a zostala som tam až do dôchodku. Prvého januára tohto roku, teda 2011, to bolo tridsaťpäť rokov, z toho dvadsať rokov som bola vedúcou predajne.

Je to obdivuhodný počet rokov a určite si vyžaduje určité typické jednanie a schopnosť mať rád ľudí.

Áno, vyžaduje si to lásku k ľuďom, pochopiť, čo ten – ktorý potrebuje. Iné sú deti, iné ženy ponáhľajúce sa do práce, iné tie, čo sú doma, iné dôchodkyne a iní sú muži. Každý potreboval určitý druh jednania: niekto hlavne aby bol obslužený rýchlo, deti čakali na nejaké to slovo, niekto aj vypočuť. Dost často som bola aj búľtavou vrbou.

Áno, to sme si všimli a niektorých ľudí sme tam videli dlhšie posedávať, lebo im tam bolo dobre. Nie je to pre predajne vôbec typické. Ako to, že si im to dovolila, alebo že si to vôbec strpela?

Človek to musí mať v sebe. Ten, kto rád posedel, lebo potreboval byť v spoločnosti, aby zabudol na chvíľu na svoje osobné i zdravotné problémy, mohol sedieť. Neprekážal mi, lebo som videla, že mu to robí dobre. Myslím, že mali ku mne dôveru, lebo všetky ich ťažkosti zostávali len u mňa. Cítila som sa aj ako psychológ. Ľudia vycítia, či si ich vážite alebo nie. A je jedno, či ide o mladého alebo starého, prepychovo oblečeného alebo i špinavého, inteligentného alebo postihnutého. Každý bol človekom a chcel, aby sa s ním ako s človekom jednalo. Chcelo to to „trochu navyše.“ Keď niekto nevedel nájsť tovar, nevidel na cenovku, nevládal tovar uniesť, potreboval pomôcť vyniesť ho až von – dôležité bolo poznanie, kedy a akú pomoc zákazník potrebuje.

Stretla si sa aj s nespokojnými zákazníkmi?

Iste, aj to sa stalo. Väčšinou to boli ľudia, ktorí dlhší čas žili na inom mieste, väčšinou v meste a tiež cudzí. Pri objednávkach tovaru som vychádzala z toho, čo domáci ľudia potrebovali. A nemyslím si, že na dedinu by sme boli mali slabý výber. Takže ma zaskočili otázky typu: „Viac druhov čaju nemáte?“ „Máte len túto kávu?“ Ja som jednoduchá žena a vyrástla som vo veľmi skromných pomeroch. Štyridsať druhov čaju sa mi zdá naozaj dosť. A tak som si niekedy povedala: Kde sa podela skromnosť ľudí? Čo všetko až budú chcieť?

Po revolúcii nastal na chvíľu akoby zmätok, dosahovali ste dobré výsledky?

Sťažnosť zo strany vedenia nebola nikdy ani čo sa tržby týka, ani z nijakého iného dôvodu. Dovolím si povedať, že sme dosahovali dobré výsledky. S vedením som sa stretávala často, oni si zvykli na mňa, ja na nich a po ľudskej stránke sme tiež nemali problémy. Samozrejme, žiadali časovú i vecnú presnosť vo výkazoch. Myslím, že sa mi to podarilo, takže boli spokojní. Trochu sa pochválím. Tento diplom som dostala vlni 9. marca 2010 v Bratislave od predsedu COOP Jednota na Slovensku za vernosť spotrebným družstvám po štyridsiatich rokoch práce v jednej firme.

Ktoré sú špecifiká tejto roboty?

Človek musí ustrážiť, aby neboli prekročené zásoby, aby sa plnil obrat, aby sa nedržal tovar po záruke, aby bol sortiment dostatočný. Ten, ako som hovorila, bral do úvahy potreby tých, pre ktorých bol určený. Veľmi dôležitá je úcta k zákazníkovi, ktorá nedovolí človeku predat zákazníkovi tovar po záruke.

Čo je v tejto robote najťažšie?

Jednoznačne administratíva, ktorú človek popri tejto robote musí zvládnuť. Pravidelne na konci každého mesiaca sa objavil „obchodák“ a odchádzal s balíkom papierov pod pazuchou. Aby boli načas, zašla som po záverečnej na chvíľu domov a zanedlho som šla znova do predajne a sedela nad papiermi, dakedy bolo treba. Niekedy ma tam našla aj desiata hodina.

Je to robota náročná fyzicky aj psychicky.

Ako to bolo s prechodom na elektronické pokladnice, na kódovanie tovaru, potom zase na eurá?

Najhoršie bolo obdobie s etiketovacími kliešťami. Prejsť a označiť každé aj to najmenšie vrečko napríklad vanilky, prášku do pečiva, to jedna predavačka mohla robiť celé dni. Ani nehovorím o paštétach. Na mastnom povrchu plechovičiek nechceli etikety držať, no, čo budem hovoriť. Potom našťastie bol už z továrne tovar označený kódom,

ale ručne ho zapisovať bolo neúnosné, takže som sa posťažovala u vrchnosti a dostali sme snímače kódov. Veľmi ťažkými dodnes zostali rôzne akcie na tovar. Myslím, že si nikto nevie predstaviť, koľko je s nimi roboty.

Jednota chce naozaj vychádzať ľuďom v ústrety, a tak vám pribudli aj s obchodom nesúvisiace služby.

Pribudlo dobíjanie telefónnych kreditov, platba kreditnými kartami, platby stravnými lístkami – to je tiež náročná robota - vernostné karty a možnosť platenia pravidelných mesačných platieb šekom.

V predajni vidíme stále väčší rozsah sortimentu: trochu z papiernictva, trochu domácich potrieb, trochu textilu, trochu drogérie... To je prečo?

Predajne sú vedením Jednoty zatriedené do kategórií. Zaradenie do určitej kategórie znamená držať určité druhy tovaru. Naša kategória si to vyžaduje.

Nezaťažovalo ťa to?

Nie, bolo to predsa samozrejmé.

Vždy sme obdivovali tvoj pokoj, úsmev, mne sa zdá dokonca, že si ani nepotrebovala oddychovať a nebola si chorá.

Musím konštatovať, že chorá som, vďaka Bohu, naozaj nebola. Čo sa týka oddychovania, dovolenku som si brala iba raz za dva roky. Je totiž veľmi náročné odovzdať obchod s tisíckami druhov tovaru kvôli trom alebo štyrom, teraz už piatim týždňom. Na desať týždňov sa to skôr oplatí.

Teraz zrazu plynulo z dovolenky odchádzaš na dôchodok. Nebude ti ľúto za tvojou celoživotnou priateľkou predajňou?

Pôvodne som to ani celkom neplánovala, ale predajňa sa ide prerábať, obnovovať a zväčšovať, čo je už v mojom veku náročné. Využila som poslednú šancu odísť do predčasného dôchodku. Nudiť sa nebudem. Starám sa o vnučku svojej sestry, všetci vedia, že mám ešte staručkého otca, ktorý potrebuje opateru a myslím si, že odrobiť štyridsaťjeden rokov nie je málo, aby som musela byť celkom smutná.

Čo na záver?

Ďakujem všetkým za dôveru a za to, že chodili ku mne v hojnom počte nakupovať. Želám všetkým, aby sa im v tejto predajni i naďalej dobre nakupovalo. Odchádzam s dobrým pocitom, mala som túto robotu naozaj rada. Myslím, že nemám nepriateľov a každému sa môžem smelo pozrieť do očí.

A čo na záver my? Myslím, že to môžem povedať za všetkých občanov:

Aj my ďakujeme (nedá sa vymenovať, za čo všetko, to nech každý v mysli urobí sám za seba), radi sme k tebe chodili, zostanú nám dobré spomienky a po toľkých odpracovaných rokoch s úsmevom na tvári nám neostáva iné, ako zaželať ti aj naďalej také pevné zdravie ako doteraz, dobrú náladu, aby si si spokojne mohla užívať mnohé roky na dôchodku. Ako človek zostávaš medzi nami, radi sa budeme s tebou stretávať aj naďalej, aj keď na iných miestach.

Bol to veľmi príjemný rozhovor, bola v ňom pre Helu typická skromnosť, bolo v ňom veľa pekných úsmevov, ale aj oprávnenej spokojnosti s odovzdaným kusom života. U mňa naozajstná celebrita vyzerá takto.

Za rozhovor ďakuje A.Sigetová

Noc s Andersenom

Výskumy ukazujú, že čitateľská gramotnosť detí klesá. Čítanie vo voľných chvíľach vystriedali hry na počítači, chatovanie, veľa detí dáva prednosť počítaču pred pobytom vonku pri rôznych hrách. Na podporu lásky k čítaniu a vzťahu ku knihám sme zorganizovali 2. ročník Andersenovej noci. Prvého apríla sa zišli žiaci prvého stupňa ZŠ a najstarší škôlkari v školskej družine, aby strávili noc plnú humoru, zábavy a poučenia. Hostom bola starostka obce, ktorá deťom porozprávala o svojej láske ku knihám, záľube v čítaní a svojich detských rokoch s knihou. Po chutnej večeri sme pokračovali v programe. Opäť sme zasadili

rozprávkovník: krásny javor, ktorý ešte stále stojí a krášli školský dvor. Ďalej si deti v skupinkách pripravili dramatizácie obľúbených rozprávok, ostatní hádali, o akú rozprávku ide. Herecké talenty niektorých boli očarujúce. Nasledoval nočný pochod s baterkami, na ktorý sa všetci veľmi tešili a zanechal v deťoch najhlbší zážitok. Potom diskotéka s pohostením a neskoro po polnoci čítanie strašidelných príbehov, pri ktorých niektorí zaspali. Ráno po prebudení čakali deti chutné raňajky a ešte maškrtenie na dobrotách, ktoré im maminy pripravili. Deň sme síce nezačali najzdravšie, ale raz rok sa to dá ospravedlniť.

G.b.

MENÍ SA VZHĹAD OBCE

V minulom roku na jeseň sa začala v obci tak dlho očakávaná úprava najstaršej a najviac navštevovanej ulice od križovatky smerom hore ku kostolu a zdravotnému stredisku. Tu sa chodí veľa pešo, čiže ulica bola na očiach domácich i cudzích dennodenne. Jej úprava nebola jednoduchá, možno to preto tak dlho trvalo. Naši predkovia museli mať zvláštne cítenie pre krajinu, keď vybrali za svoje bývanie práve toto miesto. Ľavý svah je po celej dĺžke nesmierne zaujímavý a jedinečný. Je síce náročný na údržbu, ale stojí za to.

Na fotografiách R. Erenta môžeme obdivovať niečo z úpravy ulice a jej priľahlého prostredia.

Upravený parčík pri kostole s lavičkami na odpočinok

Večerné osvetlenie obnovenej ulice smerom ku kostolu

Spoločenská rubrika

MAREC – APRÍL 2011

Narodili sa

- * Paula Zoe Blahová
- * Juraj Ševčík

Vitajte medzi nami!

Manželstvo uzavreli

Lucia Baňáková a Milan Pánsky
Blahoželáme!

Okrúhle životné jubileá

50

Ľubomír Langer
PaedDr. Ľubomír Havran
Emília Čamborová
Mária Blahušová

60

Magdaléna Vavříková
Jozef Helbich
Ing. Igor Bubeník
Mária Vlasáková
Viera Slišková

70

Anna Pintérová

75

Jozefína Rojková
Marta Bartošková

80

Alžbeta Ivičicová
Mária Antalíková

90

Helena Bubeníková

Pekného veku sa dožili

Alexej Kováčik – 81 rokov
Rudolf Ondrejka – 81 rokov
Veronika Bartošeková – 84 rokov
Mária Bíliková – 87 rokov
Jozef Lomov – 87 rokov
Jozef Uhlík – 88 rokov
Helena Manasová 89 rokov
Jozefína Kováčiková – 91 rokov
Všetkým Vám prajeme veľa zdravia do ďalších rokov!

† OPUSTILI NÁS

Gustava Pavlíková – 86-ročná
Jana Vojtková 28-ročná
Gedeon Bartošek – 81-ročný

Spomíname!

SPRÁVY Z ŠK TJ RADOŠINA

Od posledného vydania Radošinských novín sa v našom futbalovom klube naplno rozbehli futbalové súťaže a v tejto chvíli sú už v druhej polovičke jarnej časti. Tentoraz začneme najmladšími žiakmi, ktorí po prípravných zápasoch v marci (vo Veľkých Ripňanoch 4:1, doma Svinná 1:4) vstúpili do súťaže výborne. Vyhrali na pôde doteraz neporazených Prašíc 3:0 a otriasli ich víťazným ťažením. Škoda, že v druhom zápase doma prehrali s Továrnikmi 1:4. Mohli byť na prvom mieste. Potom už vyhrali v Oponiciach 2:1 a s Čeladincami 4:0. Zatiaľ sú na druhom mieste. Káder sa stabilizoval aj posilnil o Kusého z Orešian a Holeša zo Svrbíc. Trénerom je i naďalej Dr. Kolník a vedúcim mužstva pán Kratochvíl. Pomáhajú však aj ďalší rodičia – p. Minárik a p. Hlavenka z Veľkých Ripňan. Ak budú naši najmladší poctivo trénovať (čo sa im nie vždy chce), perspektívne môžu radošinskému futbalu robiť radosť. Viacerí z nich pravidelne hrávajú aj za starších žiakov.

Ani starší žiaci sa nechcú dať zahanbiť. Vedie ich naďalej Tomáš Kováčik, ktorému však chýba vedúci družstva. Zišiel by sa nejaký ochotný rodič, a tak zastupuje p. Minárik, ktorého syn striedavo hráva za starších i mladších žiakov.

Starší žiaci v jarnej časti súťaže dosahujú veľmi dobré výsledky a zatiaľ neprehrali. Prišli k nim viaceré posily, veľmi sa darí brankárovi Kusému. Niektorí starší žiaci zase už prestali hrať. Keď som sa ich pýtal na príčinu, dostal som odpoveď, že ich to už nebaví... Nie každému vonia včasná dochádzka na tréningy i zápasy. Doterajšie 4. miesto ich neuspokojuje a chcú vyššie.

Aké sú ich ciele?

Tréner T. Kováčik: „Aj keď Nitriansku Blatnicu už nedobehneme, výkonnostne máme na viac ako 4. miesto. Chceme skončiť čo najvyššie. Škoda, že niektoré zápasy žiakov mi neumožňujú byť pri nich.“ (Tomáš Kováčik je stabilným hráčom A mužstva dospelých a zápasy starších žiakov sa hrajú v čase zápasov A mužstva.)

Hore zľava: Tréner L. Krajčír, brankár M. Rybníkář, M. Kadlec, L. Kupec, O. Pikna, L. Bartošek, M. Janda, J. Jankovič, M. Horváth, vedúci mužstva T. Vičan, Dolu zľava: M. Lanfer, P. Zachar, J. Kováčik, R. Varga, M. Burzala, M. Grznár, D. Manas

Pozornosť čitateľov RN si určite zaslúži náš dorast vedený Lacom Krajčírom a vedúcim mužstva Tomášom Vičanom. Jeho odhlásenie z krajskej súťaže z ekonomických dôvodov chlapcov neznechutilo a svojimi výkonmi v okresnej súťaži dokazujú, že by krajskú súťaž zvládli dôstojne. V súčasnosti sú na 1. mieste v B skupine. Okresná súťaž je rozdelená do dvoch skupín, víťazi budú hrať finále o majstra a naši dorastenci majú k nemu blízko. Oporami sú Lukáš Bartošek, brankár Rybníkář, Kupec, Horváth, Jozef Jankovič, Roman Varga a Lanfer. Viacerí z nich sú aj pevnou súčasťou mužstva dospelých, ktoré sa spolieha predovšetkým na vlastných odchovancov a hráčov z blízkeho okolia.

*Hore zľava: Tréner Kováčik, P. Manas, K. Krajčír, Hubáček, E. Kusý, Krištof
Dolu zľava: Šiška, M. Siget, Rolinec, B. Kusý, Mičina, J. Pecháč, K. Minárik*

Na priloženej fotografii vám ich predstavujeme pred zápasom s Nitrianskou Blatnicou 7. mája 2011 (4:0). Ich hra dokáže v sobotu popoludní nadchnúť niekedy aj 100 divákov! Väčšina z nich trénuje poctivo, no časti z nich by sa žiadala lepšia tréningová morálka. Výsledky a najmä hra by boli ešte lepšie.

V Radošine vyrastajú šikovní futbalisti, majú serióznych trénerov, ktorým záleží na dobrom mene radošinského futbalu. Škoda, že

niektorí dobrí futbalisti odošli inde (Daniš, Imrišek) alebo prestali hrať. Dorastenci zatiaľ neokúsili trpkosť prehry, ale čakajú ich ešte najťažší súper.

Naši muži v V. lige západ zatiaľ určite nesklamali, a to aj napriek odchodu oboch brankárov a fluktuácií Pavloviča, Oravca, čiastočne Miloša Rybníckara, ktorý je však opäť platným hráčom. Aj s odchodom M. Kováčika a L. Krajčíra do zahraničia sa s danou situáciou vyrovnali veľmi dobre. Pomohol aj návrat M. Jančoviča a M. Horvátha a výdatne pomáhajú dorastenci, hoci v sobotu hrajú svoje zápasy za dorast. Jar poznačilo viacero zranení, čo malo vplyv na celkové výkony mužstva. Chýba hlavne kanonier Martin Varga a zranenia mali T. Turčan, L. Bartošek, P. Bartošek, J. Ďaďan, M. Rosival a ďalší. Napriek tomu doterajšie umiestnenie svedčí o tom, že hráči A mužstva tvoria veľmi dobrý kolektív a v každom zápase odvádzajú maximum. Kto videl ich výkony proti Krakovanom (4:0), vo Veľkých Kostolňanoch (2:2), Horných Obdokovciach (3:5), kde sme boli lepší ako momentálne vedúce mužstvo súťaže, no rozhodca zapískal v 2. polčase veľmi nespravodlivo. Ukážkou bojovnosti a snahou ukázať súperovi, že nás doma podceňoval neoprávnene, bol zápas doma s Križovanmi. Na-

priek tvrdej hre súpera a našim trom zraneným sme vyhrali 2:1.

Do konca súťaže nechýba veľa a naši futbalisti chcú až do konca hrať futbal čo najlepšie, aj keď nie vždy sa darí a treba uznať, že v súťaži sú niektoré výborné mužstvá a prehrať s lepším nie je hanba.

Doterajšie výsledky mužstva dospelých:

doma

Krakovany 4:0 ♦ Prašice 1:1 ♦ Morav. Sv. Ján 3:3 ♦ Borský Mikuláš 2:0 ♦ Šaštín 2:0 ♦ Križovany 2:1

vonku

Horné Obdokovce 3:5 ♦ Veľké Kostolňany 2:2 ♦ Petrova Ves 2:3 ♦ Holíč 0:4 ♦ Smolenice ?

Po skončení jarnej časti súťaže, a tým aj celého ročníka 2010/2011, si hráči oddýchnu počas prázdnin a dovoleníek. Leto si spestria účasťou na futbalových turnajoch a prípravnými zápasmi. Naš klub bude organizovať 30. júla 2011 futbalový turnaj O Pohár predsedu PD Radošinka. Už teraz ste naši verní fanúšikovia, ale aj ďalší priaznivci futbalu srdečne pozvaní.

Text a foto Dr. Dušan Kolník

Radošinské noviny – dvojmesačník zo života občanov Radošiny a Bziniec. Redakčná rada: Mgr. Gabriela Bahelková, Miroslava Kolková. Zodpovedná redaktorka: Antónia Sigetová. Vydavateľ: Obecný úrad, 956 05 Radošina, telefón 038/5398144, fax 038/5398105, e-mail: ou@radosina.sk. Uzavierka: 14 dní pred vydaním čísla. Rozširuje Obecný úrad v Radošine. Noviny sú registrované pod číslom: OÚ 1/97.

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu a krátenie príspevkov. Nevyžiadané rukopisy a fotografie sa nevracajú. Nepodpísané príspevky sa neuverejňujú. Sadzba a tlač: Prima-print, s.r.o., Obojárov 294/10, 955 08 Tovarníky, telefón 038/5320897.